

Het is zaterdagochtend, vrij weekend voor de boeg. Ik start langzaam op en lees het nieuws dat er 2 mensen zijn gedood in een bioscoop in Groningen. Wat verschrikkelijk! Niet snel daarna wordt duidelijk dat de man die verdacht wordt van betrokkenheid bij deze doden bekend is bij politie, justitie en GGZ. Ik ben meteen wakker.

Weer een verwarde man die een moord pleegt zo is er te lezen in de krant.

Dhr. Hoes, 2 jaar lang voorzitter van de commissie 'Aanpak personen met verward gedrag' doet ook een duit in het zakje in de discussie die ontstaat binnen de media. In een artikel dat op 4 november jl. verscheen op AD.nl luid hij de noodklok *'doe iets, anders is het wachten op de volgende dode'*. Dhr. Hoes maakt de vergelijking met terrorisme. *'Zodra sprake is van vermeend terrorisme gaat het hele land op slot maar wanneer sprake is van verward gedrag en iemand ten gevolge daarvan omkomt is het triest en zielig'*. De reactie van dhr Hoes prikkelt enorm en vraagt om een reactie want is het gedrag van iemand altijd toe te wijzen aan zijn of haar psychiatrische toestandbeeld?

Dhr. Hoes stelt in hetzelfde artikel dat dat hij zich grote zorgen maakt over de toekomst. Er ligt een grote druk op de GGZ en volgens hem wordt de druk alleen maar groter. Hij beargumenteert deze veronderstelling met de toename van daklozen, de toenemende stroom vluchtelingen en een steeds groter wordende groep kwetsbare mensen. Het klopt dat de druk op de GGZ toeneemt maar wordt die druk niet vooral gevoed door de politiek, de maatschappij en de media?

De hedendaagse ingewikkelde maatschappij stelt steeds hogere eisen, mensen moeten de hele dag door voldoen aan vaak hoge verwachtingen van hun zelf en van de ander. Wanneer iemand afwijkt en ander gedrag vertoont lijkt het de taak van de GGZ om daarin direct te acteren. Maar is dat terecht? Mijns inziens niet. De GGZ is er immers voor de geestelijke gezondheid en wanneer iemand ander gedrag vertoont betekent dit niet per definitie dat iemand professionele psychische zorg nodig heeft.

Dhr. Hoes maakt zich in datzelfde artikel niet alleen zorgen, hij doet een suggestie vanuit zijn rol als ex-voorzitter van de hiervoor genoemde commissie. Zo zegt hij:

"Bij dit soort verwarde personen - en daarmee doelt hij op mensen die psychiatrische zorg nodig hebben en waarvan we weten dat ze ook nog eens gevaarlijk zijn - is volgens Hoes 'in feite iedere dag dat zij vrij rondlopen één dag te veel'. „Dit zijn altijd mensen waar een kans op gevaar is, je weet alleen nog niet zeker of en wanneer je hem mag opnemen. Het risico dat je iemand in feite te vroeg in bewaring stelt, moeten we dan maar nemen met elkaar. Je moet hier speedprocedures voor hebben. Dit duldt geen uitstel!"

Als oud burgemeester en bestuurder zou hij beter moeten weten. Immers deze speedprocedure bestaat voor de GGZ al lang, de Wet BOPZ geeft de mogelijkheid een in bewaringsstelling aan te vragen wanneer er sprake is van gevaar voor de persoon zelf of een ander. Dit gevaar is een gevolg van een stoornis van de geestesvermogens en een andere oplossing dan een opname voor het afwenden van het gevaar is niet mogelijk.

Dhr. Hoes suggereert tevens dat de GGZ een oplossing biedt voor verward c.q. onwenselijk gedrag. Dit is een misvatting. Zoals psychiater Jeroen Terpstra benoemt op LinkedIn *'Het*

volstrekt ten onrechte labelen van sociaal onwenselijk emotioneel gedrag (zoals mensen dood maken omdat je boos bent) als verward en daarmee voorsorteren richting gestoord en daarmee de GGZ als oplossing aan te dragen moet stoppen'.

De GGZ behandelt mensen met psychiatrische problematiek waaruit onwenselijk gedrag kan voortkomen. Het artikel van dhr. Hoes draagt bepaalt niet bij aan het verkleinen van de kloof die reeds bestaat in de maatschappij. Dit artikel draagt bij aan het voeden van het individualisme in de maatschappij en het daaruit voortvloeiende populisme. Het voedt de angst van veel mensen en het zet aan tot vingerwijzen. Anderen moeten het oplossen.

Stemmingmakerij dus